

Nr 234.

Av herrar **Borggren** och **Sjöström**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 88, med förslag till lag om bageri- och konditoriarbetes förläggande till viss del av dygnet.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 88 med förslag till lag om bageri- och konditoriarbetets förläggande till viss tid av dygnet, har Kungl. Maj:t föreslagit bibehållandet av den lydelse i § 1 som beslöts vid 1921 års riksdag, då följande punkt i första stycket tillkom, — — vad sålunda stadgats — — — — — hemmavarande barn.

Denna bestämmelse kan, enligt vår mening, icke betraktas såsom rättvis, ty vid sociala reformers införande bör det ses till att, så vitt möjligt, rättvisa skipas åt alla håll. Särskilt i konkurrenshänseende verkade detta tillägg illojalt emot de arbetsgivare, som bedriva sin rörelse medelst lejd arbetskraft och som i sin tur medfört att arbetslösheten inom yrkets arbetare blivit större.

Det bör erinras därom, att vid 1919 års urtima riksdag hade såväl Kungl. Maj:t, arbetstidskommitten, socialstyrelsen, sociala rådet som ock utskottet avböjt en sådan undantagsbestämmelse.

Vid 1922 års riksdag väcktes i andra kammaren av hr Kinmanson förslag om att denna punkt borde utgå ur lagen. Andra lagutskottet synes hava beaktat de synpunkter motionären anförde, men hemställde dock om avslag på hr Kinmansons förslag, väsentligen med hänsyn till en förestående grundlig undersökning i vad mån en förskjutning inom bageribranschen skett i riktning mot ökat antal hembagerier och vidgad omsättning för dem på bekostnad av de mera yrkesmässigt bedrivna bagerierna.

Denna undersökning, som sålunda sedermera blivit gjord för att er-
Bihang till riksdagens protokoll 1923. 4 saml. 85 häft. (Nr 234—236).

hålla upplysning härom, synes ha blivit allt för summarisk och ensidig. Uppgifterna angivas vara enbart inhämtade genom polismyndigheternas försorg, och vi anse att dessa myndigheter ej gjort sig mödan att undersöka och delgiva det faktiska förhållandet och på grund därav ha dessa uppgifter icke något som hälst värde.

Som exempel kan anföras att i den tabell som är bifogad propositionen angives att de s. k. familjebageriernas antal i Stockholm var år 1920 18 st. och 1922 19 st., men enligt hälsovårdsnämnden, som har att övervaka dessa arbetslokaler, är antalet innevarande år 101 st.

Vidare har anförts i samma tabell att i Göteborgs och Bohuslän var antalet respektive 26 och 31, under det att antalet enbart i Göteborgs stad är 183 st. Skulle skillnaden i hela landet vara lika stor emellan det verkliga antalet och uppgiften från undersökningen skulle det, istället för 1212 enligt tabellen, bli omkring 4,800. Enbart detta exempel torde visa att ur ren konkurrenssynpunkt det föreligger en stor fara för arbetarna inom yrket, då lagen ej är lika för alla.

Ur hygienisk synpunkt är det ej till fördel för den allmänhet som köper sitt bröd, att de krav på renlighet och snygghet vid tillverkningen som alltid är rådande i de större bagerierna, där det huvudsakliga arbetet utföres medelst maskiner, på detta sätt genom lagstiftning bortelemineras.

I anledning av vad sålunda anförts, hemställa undertecknade det riksdagen måtte besluta

att andra punkten i § 1: Vad sålunda stadgats
— — — — — hemmavarande barn,
ur lagen utgår.

Stockholm den 13 mars 1923.

Lars Borggren.

Algot Sjöström.